

Poniedziałek 26 Sierpnia
MB. Czeszochowskiej

07:00 + Czapp: Elżbieta i Jan, Zygfryd

17:00 *zbiorowa za żywych*

- O Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej dla ks. Proboszcza Sławomira

- Dziękczynna za odebrane łaski z prośbą o dalszą opiekę Bożą w pracy

- Do Matki Bożej Swarzewskiej o łaskę zdrowia i w pewnej intencji

-

Wtorek 27 Sierpnia
św. Moniki

17:00 + Barbara Michalak od koleżanki Agaty z Bielska Białej i jej męża Zdzisława

Środa 28 Sierpnia
św. Augustyna

17:00 /zbiorowa za zmarłych /

+ Jan Hincke w r. śm. i Halina

+ rodzice Labudda i Pieper oraz bracia

+ Piotr Jeka od mieszkańców ul. Maszoperii

+

+

Czwartek 29 Sierpnia.
Męczeństwo św. Jana Chrzciciela

17:00 + Jolanta Marcinkowska

Piątek 30 Sierpnia

17:00 + Barbara Michalak od Żywego Różańca

Sobota 31 Sierpnia

17:00 + Klemens, Albert, Jan

Niedziela 1 Września
XXII zwykła

08:00 + Bolda: Maria, Józef, Leon

10:30 + Jan Kwidziński, jego rodzice, rodzeństwo, + z rodziny

16:00 + ojciec chrzestny Józef Bolda

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHŁAPOWO.PL
Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE
XXI Niedziela Zwykła – 25 sierpnia 2024 r.

1. Gościmy dzisiaj s. Irenę z Instytutu Miłosierdzia Bożego, którego założycielem jest bł. ks. Michał Sopoćko. Siostra po mszy św. rozprawdzać będzie książki swojego autorstwa o czterech podstawowych formach Kultu Miłosierdzia Bożego. Cena jednej publikacji – 15 PLN.
2. Wszystkich gości, których serdecznie witamy, zapraszamy na Koronkę do Bożego Miłosierdzia, która jest odmawiana u nas codziennie przez cały rok o godz. 15.00. W środę w naszej parafii po Mszy św. Nowenna do MBNP, w czwartek od 9.15-10.15 Godzina Święta. Do końca sierpnia w godzinach 18.45-20.45 można wejść na wieżę kościoła w Chłapowie, aby podziwiać panoramę okolicy.
3. Do 1 września w kościele trwa wystawa prac plastycznych, czynna po każdej Mszy św., zorganizowana przez dzieci i młodzież, a także przez wąską grupę dorosłych ze Stowarzyszenia Pasjonatów Malarstwa. Członkowie w/w Stowarzyszenia są mieszkańcami Chłapowa i okolic. Zachęcamy do jej odwiedzenia. Zakup obrazów o tematyce religijnej jest cegielką na budowę kościoła.
4. W liturgii przypada jutro uroczystość Matki Boskiej Częstochowskiej, we wtorek wspomnienie św. Moniki, w środę wspomnienie św. Augustyna, w czwartek wspomnienie Męczeństwa św. Jana Chrzciciela. Wszystkim jubilatam i solenizantom tego tygodnia składamy serdeczne życzenia
5. W przyszłą niedzielę powraca porządek powakacyjny nabożeństw i zbiórka do puszek na Katolicki Uniwersytet Lubelski. Spotkanie Żywego Różańca o godz. 14.15 w kościele.
6. Rozpoczęcie roku szkolnego 2 września. Msza św. o 8.00. Kwadrans przed Mszą św. okazja do spowiedzi świętej.
7. Przy wyjściu z kościoła można nabyć aktualny numer „Gościa Niedzielnego” w cenie 10 PLN i biuletyn parafialny za 4 PLN.
8. Przy skarbonce na budowę kościoła są wyłożone cegielki informujące o poczynionych i bieżących inwestycjach. Jakby ktoś chciał z czasowiczów złożyć anonimowo ofiarę na budowę kościoła na tacę, czy przesłać na konto, może je wziąć ze sobą.
9. Polecamy Waszej pamięci skarbonkę na sprzętanie kościoła.
10. W tym tygodniu biuro czynne w sobotę od 8.00 do 9.00.
11. W niedzielę 1 września na Mszy św. o 10.30 poświęcimy tornistry i przybory szkolne. W niedzielę 15 września o 9.45 w kaplicy przy zakrystii spotkanie dla rodziców dzieci klas III, które w przyszłym roku kalendarzowym przystąpią w naszej parafii do I Komunii św.
12. Intencje na 2025 rok będą przyjmowane w biurze parafialnym po 1 października.

Na ostatnie dni wakacji i powrót do domów i przygotowanie do szkoły niech Pan Bóg nam błogosławi

Ks. Sławomir Skoblik – proboszcz parafii

Mateusz Wyrwich

Wielki wpływ na powstanie Solidarności i jej chrześcijański charakter miał Kościół i jego kapłani. Wśród nich Karol Wojtyła, Stefan Wyszyński i Jerzy Popiełuszko.

Wyjątkowe znaczenie dla umocnienia ducha narodu miał wybór papieża Polaka. Jak do dziś podkreślają związkowcy Solidarności, pozwoliło to nam wstać z kolan. Kolejnym wydarzeniem była wizyta Jana Pawła II w Polsce w 1979 r. Jego homilie budziły uśpione emocje i zakazane przez komunistów pragnienia, również o wolnej Polsce. Nie bez znaczenia było też „policzenie” się podczas pielgrzymek. Powołanie straży kościelnych podczas pierwszej papieskiej pielgrzymki pozwoliło poznać się ludziom, poczuć swą siłę. **Jan Paweł II** gromadząc ludzi, nie tylko wierzących, na Mszach św. i pielgrzymkach w 1979 r., integrował rzesze zatอมizowane przez komunistów. Przybywający na spotkanie pielgrzymi, wobec niewielkiej liczby miejsc noclegowych, byli spontanicznie zapraszani przez nieznaną osobę. To wyzwało poczucie solidarności, jeszcze pisanej przez małe „s”. Dawało siłę do powstania dużego „S”. Solidarność nie powstała z ideowej pustki. Polskiemu narodowi przyświecały idee II RP. Walka Polskiego Państwa Podziemnego, Powstania Warszawskiego i podziemia niepodległościowego lat powojennych. Oświecające było również nauczanie Kościoła. W 1980 r. bardzo potrzebna była też duchowa strawa, duch pragnienia odwagi. Odbudowywaniem tego, podobnie jak narodowej godności, zajął się Jan Paweł II.

Prymas Stefan Wyszyński – bez wątpienia dzięki swojej niezłomnej obecności – stał się kamieniem węgielnym Solidarności. Wprawdzie sceptycznie przyjął pierwsze lubelskie strajki, obawiając się, że są one wynikiem rozgrywek w PZPR, jednak już podczas Sierpnia ’80 delegował do stoczni swojego niezwykle zaufanego przedstawiciela – Romualda Kukulowicza. Miał on zarówno bliski kontakt z kierownictwem strajku, jak też z władzami partyjnymi Gdańska. Prymas zaś już 17 sierpnia tak mówił: „(...) Nie sposób jest być obojętnym na to, co niepokoi naród i państwo, co niepokoi nasze rodziny i świat robotniczy, który podejmuje starania o należne narodowi prawa społeczne, moralne, ekonomiczne i kulturalne (...)”.

W święto Matki Bożej Częstochowskiej, 26 sierpnia, podczas kazania akcentował wspólną odpowiedzialność władzy i pracowników, przyznając, że choć żądania ludzi są uczciwe, to muszą być one realizowane w dłuższym czasie. Homilia ta została przez komunistów oceniana. Zmanipulowano ją również w codziennej prasie tak, aby można było odnieść wrażenie, że prymas jest przeciw strajkom. W tej sytuacji, aby nie było wątpiwości, po której stronie stoi polski Kościół, Rada Główna Episkopatu Polski, 27 sierpnia, wydała komunikat wspierający strajki. Odczytywano go podczas protestów, jak też we wszystkich świątyniach w Polsce. Prymas Stefan Wyszyński nie chciał, aby Solidarność się polityzowała. Wskazywał biskupom i księżom, by dystansowali się od postulatów politycznych. Podczas rozmów z władzami Solidarności, zarówno na początku września (7.09), jak też w listopadzie 1980 r. po rejestracji NSZZ „Solidarność”, prymas ostrzegał, aby „S” nie radykalizowała swoich żądań politycznych, nie dążyła do zmiany ustroju, gdyż może to grozić wkroczeniem wojsk sowieckich do Polski.

Kardynał Stefan Wyszyński bardzo zabiegał, by „S” nie zagubiła swego chrześcijańskiego charakteru. Mocno przestrzegał przed laicyzacją Solidarności. Szczególną rolę edukacyjną przypisywał tu działaczom szeroko pojętej solidarności wiejskiej i rolników indywidualnych.

Powstanie i rejestrację przez komunistyczny sąd NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych z wielką radością przyjął też **Jan Paweł II**. W styczniu gościł jej reprezentantów w Watykanie. Podobnie jak wcześniej delegację NSZZ „Solidarność”. Jan Paweł II od początku

sekundował wielkimi ruchami. Podczas sierpiennych strajków 20 sierpnia wysłał do prymasa Wyszyńskiego list, w którym napisał m.in.: „(...) Modłę się, by raz jeszcze Episkopat z Prymasem na czele (...) mógł wspomóc naród w jego walce o chleb powszedni, sprawiedliwość społeczną i w obronie jego nienaruszalnych praw do własnego życia (...)”. W lutym zaś 1981 r. powiedział: „Gdy idzie o prawo zrzeszania się ludzi, to nie jest to prawo nadane przez kogoś, bo to jest własne prawo wrodzone. Dlatego państwo nam tego nie nadaje, ono ma tylko obowiązek je ochraniać i czuwać nad tym, aby nie było ono naruszane. Nadane jest to prawo przez Stwórcę, który uczynił człowieka istotą społeczną (...)”.

Pierwszego dnia stanu wojennego Jan Paweł II posłał do kraju słowa pocieszenia i zaniepokojenia. Przez cały czas czuło się jego obecność w Polsce, choć był w Watykanie czy „gdzieś w świecie”. Jego zabiegi dyplomatyczne w obronie prześladowanych w Polsce i o reaktywowanie Solidarności, czy wreszcie przywrócenie niepodległości jego ojczyźnie były ogromne. Dopiero jednak od niedawna poddawane są one wnikliwemu opisowi. Podczas kolejnych pielgrzymek do Polski, rządzonej przez komunistów, papież zawsze upominał się o prawa człowieka, o Solidarność. Jak sam podkreślił w jednej z homilii w 1987 r. w Gdańsku: „Papież mówi o was i za was”. I tak w istocie było przez prawie cały pontyfikat. Ale tę „S” nie tylko hołubił. Powierzał jej też zadania, o czym głosił podczas pielgrzymki w 1987 r. w Gdańsku. „Solidarność musi iść przed walką. Wówczas ludzkość może przetrwać (...). Bo co to znaczy solidarność? Solidarność to znaczy sposób bytowania wielości ludzkiej (...), w jedności, w uszanowaniu wszystkich różnic, wszystkich odmienności, jakie pomiędzy ludźmi zachodzą, a więc jedność w wielości (...). Powiedziałem: solidarność musi iść przed walką. Dopowiem: solidarność również wyzwala walkę. Ale nigdy nie jest to walka przeciw drugiemu (...). Jest to walka o człowieka, o jego prawa (...), walka o dojrzały kształt życia ludzkiego (...)”. Jak wspominają watykańscy współpracownicy, **Jan Paweł II** – o czym opowiadał w prywatnej rozmowie późniejszy papież Benedykt XVI – był dumny z Solidarności i roli, jaką odgrywała w świecie. Wyrazem tego była wypowiedź samego Jana Pawła II, który podczas pielgrzymki do Polski w 1999 r. powiedział, że Solidarność była fenomenem na skalę światową i przełomowym wydarzeniem „(...) w historii naszego narodu i w dziejach Europy. Solidarność otworzyła bramy wolności w krajach zniewolonych systemem totalitarnym, zburzyła mur berliński i przyczyniła się do zjednoczenia Europy rozdzielonej od czasów drugiej wojny światowej (...)”.

W te życiorysy dwóch wielkich wkroczył w 1980 r. biogram skromnego rezydenta warszawskiej parafii św. Stanisława Kostki – ks. Jerzego Popiełuszki. Robotnicy podczas strajków 1980 i 1981 r. wywieszali wizerunki Pana Jezusa, Matki Bożej, Jana Pawła II i prymasa Stefana Wyszyńskiego. Popiełuszko czekał zaledwie kilka lat, by jego portrety zawisły na transparentach podczas pielgrzymek religijnych i strajków lat 1984-89. Głosząc homilie, często powtarzał: korzystam z tego, co powstało przede mną: Pisma Świętego, ale też z mądrości Jana Pawła II i prymasa Wyszyńskiego.

Formalnie ks. Jerzy Popiełuszko nie był kapelanem Solidarności. Tak go nazwali warszawscy hutnicy, do których przyszedł na strajk w 1980 r., by im odprawić Mszę św., wysłany właśnie przez kard. Stefana Wyszyńskiego. Tytułarnie ksiądz Jerzy ogłoszony został patronem NSZZ „Solidarność” dekretem Kongregacji do spraw Kultu Bożego i Dyscypliny w sierpniu 2014 r.

Co mówił, kim był, czym były jego homilie, że skazano go na stracenie? Mówił prawdę. Prawdę prostym językiem. Językiem Ewangelii. I często powtarzał, że prawda nas wyzwoli. I nie ma innej drogi. I co również często przypominał, iż: „(...) Kościół zawsze staje po stronie prawdy. Kościół zawsze staje po stronie ludzi pokrzywdzonych (...), po stronie tych, którym odebrano wolność, którym łamie się sumienie. Kościół staje dziś po stronie robotniczej Solidarności, (...) po stronie prawdy (...)” (luty 1982 r.).